

Δημοκρατική Πανεπιστημονική Κίνηση (ΔΗΠΑΚ) ΑΠΘ

Γιατί δεν πρέπει να νομιμοποιήσουμε την αντιδημοκρατική διοίκηση στο ΑΠΘ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

η ΔΗΠΑΚ εξαρχής εναντιώθηκε συνολικά στον νέο Ν-Π (Ν.4957/22) καθώς επιταχύνει την ολοκληρωτική μετεξέλιξη στην «αποστολή» και τον ρόλο του «νέου» - «αυτόνομου» πανεπιστημίου, στο οποίο θα αποψιλωθούν ακόμη περισσότερο τα ακαδημαϊκά του χαρακτηριστικά. Επισημάναμε ως ΔΗΠΑΚ, και ως ΕΣΔΕΠ με αποφάσεις δυο διαδοχικών Γενικών Συνέλευσεών του, της από 8-2-2023 συντριπτικής απόφασης για **πλήρη αποχή** και της από 21-6-2022 για συνολική **απόρριψη του Ν/Σ**, ότι ο ρόλος των Συμβουλίων Διοίκησης είναι αντιδραστικός, όχι τόσο μόνο για τον τρόπο συγκρότησής τους ή της σύνθεσής τους, αλλά κυρίως λόγω της «αρχιτεκτονικής» και του ρόλου του Πανεπιστημίου που θα κληθούν να υπηρετήσουν. Αναδεικνύοντας, ταυτόχρονα, ότι το θεσμοθετημένο πλαίσιο διοίκησης στα ΑΕΙ (Ν.4957/22) είναι απόλυτα εξαρτημένο και δεσμευτικό για τη διοίκηση του Πανεπιστημίου – επιχείρηση. Το 11μελές **Συμβούλιο Διοίκησης** είναι εξ' ορισμού **δομημένο σύμφωνα με επιχειρηματικά πρότυπα διοίκησης**, και αποτελεί τον **τοποτηρητή** των συμφερόντων των εκπροσώπων της αγοράς από τη μία και της κυβέρνησης από την άλλη. Οι αρχές λειτουργίας του είναι σχεδιασμένες και προσανατολισμένες για την **επιβολή, με κάθε μέσο, του πανεπιστημίου της αγοράς**, με συρρικνωμένη δημοκρατία και ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά. Γι' αυτό και, από την πρώτη στιγμή, η ΔΗΠΑΚ κάλεσε την Πανεπιστημιακή κοινότητα να μη συμμετάσχει στις διαδικασίες ανάδειξής τους από καμία θέση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

το εκ του νόμου **μοντέλο ολιγαρχικής διοίκησης** είναι **επιχειρηματικό** και **αντιδημοκρατικό**, καθώς ερήμην της πανεπιστημιακής κοινότητας τα 6 «εσωτερικά» μέλη του ΣΔ, «εκλεγμένα» με ένα άδηλο και διαβλητό εκλογικό σύστημα, ορίζουν τα 5 «εξωτερικά». Όπως δείχνει ο ορισμός των «εξωτερικών» στα ΑΕΙ που έχει ολοκληρωθεί, η πλειοψηφία τους είναι εκπρόσωποι Τραπεζών, κυβερνητικών οργάνων, επιχειρήσεων, επιμελητηρίων, και της αυτοδιοίκησης, ακόμη και του «Υπερταμείου», φορέων δηλαδή που έχουν κυρίαρχο ρόλο στην εκταμίευση των πολλών δεκάδων δις του ΤΑΑ και του ΕΣΠΑ. Στη συνέχεια, τα 11 μέλη ορίζουν τον Πρύτανη και τον μάνατζερ («εκτελεστικό διευθυντή»), με πρωτόφαντες αυξημένες υπερεξουσίες διοικητικού και οικονομικού περιεχομένου, όμως αυστηρά περιχαρακωμένες στο πλαίσιο της πιστής και αναντίρρητης εφαρμογής του Ν-Π (Ν.4957/22), ο οποίος σημειωτέο καθορίζει τα πάντα με κάθε λεπτομέρεια για την ολοκλήρωση της επιχειρηματικής λειτουργίας του ΑΕΙ. Το Σ.Δ. διορίζει και παύει όλη τη διοικητική ιεραρχία, τους κοσμήτορες, ακόμη και τα ίδια του τα μέλη, αν και όταν παρεκκλίνουν από τον Ν.4957/22! Η «εύρυθμη» διοίκηση του πανεπιστημίου – επιχειρηματικού ομίλου προϋποθέτει το **αυταρχικό** μοντέλο, με το οποίο ο Πρύτανης προϊστάται διοικητικά της ιεραρχίας όλων των ημεδαπών, αλλοδαπών και θυγατρικών «τμημάτων» (Clusters) του «ομίλου», και ο «εκτελεστικός διευθυντής» έχει ιεραρχικά παράλληλο ρόλο κυρίως στα της εμπορευματοποίησης των πάσης φύσης εκπαιδευτικών και ερευνητικών «προϊόντων». Η εμπορευματοποίηση αποσκοπεί στη βιωσιμότητα των Α.Ε.Ι., σχεδόν αποκλειστικά, από «ίδια» έσοδα, όπως αυτά των Ξενογλωσσών Προπτυχιακών και Μ.Π.Σ (με τα δίδακτρα), των Ε.Λ.Κ.Ε., Ε.Α.Δ.Π.Ι. (Εταιρία Αξιοποίησης Διαχείρισης Περιουσίας), Κ.Ε.ΔΙ.ΒΙ.Μ., ΠΑ.Κ.Ε.Κ. (Κέντρο Έρευνας και Καινοτομίας) και Ε.Π.Ι. (Ερευνητικό Ινστιτούτο), Εργαστηρίων και Κλινικών (με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών), καθώς και έσοδα των αγοραίων εταιριών τύπου «τεχνοβλαστών» - «spin-off» και στην έρευνα με τα κατευθυνόμενα «βιομηχανικά» διδακτορικά. Το Σ.Δ. εφαρμόζει τις αυταρχικές και ολοκληρωτικές διατάξεις του «πειθαρχικού δικαίου» του νόμου για την πειθάρχηση και καταστολή των μελών Δ.Ε.Π., του υπόλοιπου προσωπικού, και κυρίως των φοιτητών, που αντιτίθενται στο πανεπιστήμιο - επιχείρηση. Κατά τα λοιπά, η Σύγκλητος, οι Κοσμητείες, τα Τμήματα, περιορίζονται πλέον σε διακοσμητικό και εκτελεστικό του Σ.Δ. ρόλο με αποφάσεις για ελάσσονα ή διαδικαστικά θέματα, και υπό την εποπτεία της «μονάδας εσωτερικού ελέγχου».

Το Σ.Δ. εποπτεύει την **αντιεκπαιδευτική** προσαρμογή του περιεχομένου, της διάρκειας, και της οργάνωσης των Προπτυχιακών Προγραμμάτων Σπουδών (Π.Π.Σ.), αποκλειστικά και σύμφωνα με τις

εφήμερες απαιτήσεις της αγοράς, στο όνομα της «αξιολόγησης» και της «πιστοποίησης» τους, με μοχλό επιβολής την Ε.Θ.Α.Α.Ε με τις εσωτερικές και εξωτερικές «Επιτροπές» ελέγχου και εποπτείας της. Η διάσπαση των Π.Π.Σ. σε «κύκλους» διάφορου διάρκειας για την απονομή «τίτλων» κατάρτισης και δεξιοτήτων (βλ. πτυχία «κοινά», «διπλά», «minor», «επιμόρφωσης» και «επάρκειας») θεωρείται δεδομένη και άμεσα συνδεδεμένη με την υποβάθμιση των επαγγελματικών δικαιωμάτων και κατ' επέκταση τη συμπίεση του εργασιακού κόστους στην «αγορά εργασίας». Τα διορισμένα μονοπρόσωπα και τύποις «συλλογικά» όργανα ελέγχουν σε **αντιακαδημαϊκή** κατεύθυνση τη ζωή των μελών Δ.Ε.Π., ως προς το περιεχόμενο και τη σκοπιμότητα της ερευνητικής δραστηριότητάς τους, καθώς πρέπει να είναι “καινοτόμος” και χρηματοδοτούμενη από εφήμερα αγοραία συμφέροντα, και ως προς την εξέλιξή τους, δε, με την πιστή τήρηση των σωρευτικών κριτηρίων του νόμου για το έργο τους, όπως κατοχή διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, ίδρυση εταιρειών «spin off», προσέλκυση χρηματοδοτήσεων, διεθνών ή εθνικών βραβεύσεων, «διευθυντικών θέσεων» (για τη βαθμίδα του καθηγητή). Το Σ.Δ. συναποφασίζει με την Ε.Θ.Α.Α.Ε και το ΥΠΑΙΘ ακόμη και για την εξαφάνιση Τομέων – Τμημάτων – Σχολών, με συγχωνεύσεις – καταργήσεις ενιαίων επιστημονικών αντικειμένων.

Συνεπώς, τα Σ.Δ. έχουν σαφώς καθορισμένο ρόλο στη ολιστική μετάλλαξη του Δημόσιου Δωρεάν Πανεπιστημίου σε επιχείρηση. Οι διαδικασίες συγκρότησής τους, οι κρυφές και φανερές συμφωνίες ή διαμάχες για τον έλεγχο της σύνθεσής τους, δεν αφήνουν περιθώρια παρερμηνειών. Στο πλαίσιο αυτό, οι πανομοιότυπες διθυραμβικές εκλογικές διακηρύξεις (σε εισαγωγικά) «οραμάτων» και «δεσμεύσεων» τόσο των «ανεξάρτητων» και «αδέσμευτων» υποψηφίων, ανεξαρτήτως προέλευσης, όσο και των παρατάξεων ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ, ΚΙ.ΠΑΝ., και «Ενωτικής Πρωτοβουλίας», που λένε «κακός ο νόμος αλλά συμμετέχουμε στα Σ.Δ.» για να «αντισταθούμε», να τον αλλάξουμε «από τα μέσα», ή να τον «προσπεράσουμε» με δήθεν «δημοψηφίσματα» και «ψηφοφορίες», καθώς και τα περί «αριστείας», «ευελιξίας», «κύρους», «εξωστρέφειας», εξευρωπαϊσμού, εξάλειψης της «γραφειοκρατίας», και «προοδευτικών» δηλώσεων για «διαφάνεια», «πίστη» και «επιστροφή» σε «δημοκρατικές» και «αμφίδρομες» διαδικασίες, τη «φοιτητική μέριμνα» κ.ά., είναι υποκριτική υποτιμώντας τα βιώματα, τις εμπειρίες, την κοινή νοημοσύνη, των πολλών, μελών ΔΕΠ εργαζομένων και φοιτητών, που συνειδητοποιούν κάθε μέρα πως αυτή η βίαιη μετεξέλιξη του σημερινού πανεπιστημίου μόνο μια μικρή μειοψηφία θα ωφελήσει, σε βάρος των πολλών, της εκπαίδευσης και της έρευνας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Καλούμε σε αποχή από ψηφοφορίες!

Η αποχή είναι πολιτική επιλογή, καθώς δηλώνει ενεργή συμμετοχή στην υπεράσπιση και διεκδίκηση του δημοκρατικού και δωρεάν χαρακτήρα του δημόσιου πανεπιστημίου. Και αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τη μαζική και οργανωμένη στάση μας, μέσα από τον ΕΣΔΕΠ σε συμμαχία με τους φοιτητές και τους εργαζόμενους στο ΑΠΘ. Όσο λιγότερες ψήφοι τόσο μεγαλύτερη η απονομιμοποίηση του Σ.Δ. και τόσο πιο ανίσχυρες οι αποφάσεις του.

Η αποχή δηλώνει ότι δεν θέλουμε να συμμετάσχουμε και να συναινέσουμε σε μια αποδεδειγμένα άκρως απαξιώτικη εκλογική διαδικασία που ευτελίζει το δημόσιο πανεπιστήμιο και τους ίδιους τους πανεπιστημιακούς!